

Titel: Geen
Spreker: Onbekend
Partij: CPN
Jaar: 1946

De uitslag van de verkiezingen heeft een ferme opmars van onze partij getoond. Bij de Tweede Kamer-verkiezingen wist onze partij ruim 10,5% der uitgebrachten stemmen op zich te verenigen. Bij de Prov. Staten-verkiezingen 11,4% en werd daardoor tot een der vier grote partijen in ons land. Deze overwinning van onze partij werd bevochten tegen alle moeilijkheden in en toont, dat een grote kern zich rondom de partij vast aaneengesloten heeft.

Onze tegenstanders beweren, dat wij de wind in de zeilen hadden. Laten wij dit nader beschouwen:

De P.v.d.A. werkte met de suggestie, dat zij de grootste partij in ons land zou worden, een partij, die een doorbraak had bereikt en die in de Nederlandse politiek leidend zou optreden. Zij had bij haar propaganda de beschikking over de radio, bijna dagelijks, een grotere pers (n.l. het Vrije Volk en Parool) en sprekers uit velerlei kamp, waaronder professoren, ministers, enz.

De K.V.P. voerde een campagne, waarin zij beweerde een vooruitstrevende politiek voor te staan, kon ook ruim gebruik maken van de radio en had als pers ter beschikking De Tijd, Maasbode, De nieuwe Weg, Volkskrant en de provinciale pers en de uitspraken der bisschoppen. Over de enorme reclame-campagne van de P.v.d.Vrijheid behoeven we niet veel te zeggen. De winsten van Heinekens bier en andere ondernemingen werden voor een deel belegd in de campagne, om de opmars der democratische krachten te verhinderen.

Hiertegenover stonden wij met onze jonge doch grote partij-organisatie, vrijwel zonder gebruik van radio, met nieuwe en onbekende sprekers, met zaalmoeilijkheden, gebrek aan geld, maar versterkt door onze wil, om onze groei naar buiten te demonstrenen.

Gesteund door ons dagblad De Waarheid, ons colportage-orgaan Voorwaarts, en onze brochures. Dit materiaal en het enthousiasme van de werkers, hebben ons in staat gesteld, tegen de stroom van moeilijkheden en verdachtmakingen op te roeien.

Verdachtmakingen: heeft het niet ontbroken.

Vrijwel al onze tegenstanders hebben speciale aandacht aan ons gewijd. Kiest geen Communisten, was hun leuze, een misselijke lage campagne tegen ons verzetswerk, waarbij beweerd werd, dat wij in het eerste jaar van de oorlog met de moffen geheuld zouden hebben en veel van dergelijk schoons werd over ons uitgestort.

In de pers en over de radio werd een campagne tegen ons gevoerd, waarbij wij en niet de reactie verantwoordelijk werden gesteld voor de stakingen, die ons land teisteren en de moeilijkheden, die zich dientengevolgde t.o.v. de voedselvoorziening in ons land voordoen.

Het kan niet ontkend worden, dat deze pogingen om ons verantwoordelijk te stellen voor de stakingen, hier en daar succes hebben gehad en zeker bepaalde groepen afgehouden hebben, om op onze partij te stemmen. En toch zijn we voorwaarts gestormd en wel in een mate, die alle vijanden verrast heeft.

Wat zijn de oorzaken van ons succes?

In de eerste plaats het geweldige werk, dat onze partij tijdens de bezetting heeft verricht. Door dit werk hebben wij een vertrouwen bij ons volk verkregen, dat door welke lastercampagne dan ook, niet meer te ondermijnen is. In de tweede plaats door de juiste politiek, die door onze partij na de bevrijding is gevoerd. Wij hebben een politiek gevoerd van alles in te zetten voor de wederopbouw, een politiek, die erop ingesteld is, de eenheid der socialistische krachten te smeden en door deze politiek hebben wij het blijvende vertrouwen van een groot deel der socialistische bevolking in ons land gewonnen.

De juistheid van deze politiek komt misschien wel het sterkst tot uitdrukking in de groei in de grote steden en industrie centra, terwijl ook de doorbraak, die wij in verschillende industrie-plaatsen in specifiek katholieke provincies, als Limburg en Brabant konden bereiken, erop wijzen, dat vele arbeiders en middenstanders ons steunen in de politiek van der opbouw en sociale vernieuwing. Bovendien bewijst de nog grotere winst bij de Prov. Staten-verkiezingen (ruim 30.000 stemmen meer dan bij de 2e kamer), dat de werkende bevolking van Nederland ons voorstel om een regering te vormen van P.v.d.A., K.V.P. en C.P.N. heeft begrepen en dit als de enige oplossing ziet, om te komen tot een democratische vooruitstrevende regering.

De overwinning van onze partij legt ons nog grotere verplichtingen op. De verplichting, om nog harder te werken aan de totstandkoming van de socialistische eenheid, en nog meer krachten in te spannen om er zorg voor te dragen, dat de opbouw van ons land door niemand geremd en gesaboteerd kan worden. Niet door de reactie, en ook niet door de Trotskistische groepjes, die, onmachtig tot eigen acties, de arbeiders willen verleiden, zich in een avontuur te storten, dat door de reactie geprovoceerd wordt.

Amsterdam

De geweldige groei van onze Partij in de hoofdstad, heeft ons zij aan zij gebracht met de P.v.d.A. Wij zijn van 13% gestegen tot 31,5% (P.v.d.A. 31,9%) en hebben tesamen met de P.v.d.A. ruim 63% der Amsterdamse kiezers op ons verenigd. Onze partij is in Amsterdam gegroeid tot ca. 16.000 leden. Er is maar weinig meer nodig, om ook aan invloed de sterkste partij met de grootste fractie in de gemeenteraad te worden. Daarop moet de koers gezet worden. Wij moeten groeien in Amsterdam ten koste van de reactie. Wij moeten ervoor zorgdragen, dat de opmars, die zo massaal in Amsterdam is begonnen, ook verder wordt voortgezet. Dit is mogelijk. Men heeft bij de propaganda voor de kamerverkiezingen gezegd: wat geeft het, of u op de Communisten stemt. Zij zijn een kleine partij en er verandert daardoor niets.

Dat er door de half miljoen stemmen wel degelijk iets veranderd is dat ziet men aan de houding van Schermerhorn t.a.v. de KVC, die nog steeds niet door de regering erkend is, maar waarvan thans Schermerhorn getuigt dat zij erkend moet worden. En

men kan het ook uit de Katholieke pers zien, die onze opmars hoogst bedenkelijk vindt en nu aandringt op een sociale, rechtvaardige politiek, die in staat moet stellen, de Communisten de wind uit de zeilen te nemen. Wat zou deze lieden gezegd en geschreven hebben, indien de opmars der Communisten niet had plaats gevonden? Maar in Amsterdam onze tegenstanders niet met zulke smoesjes komen en wij moeten het feit, dat wij de grootste partij zijn in Amsterdam, goed gebruiken. Het opent grote perspectieven.

De sterkste partij zal bij de samenstelling van het college van wethouders de besprekingen leiden. De sterkste partij zullen ze niet met een wethouder kunnen afschepen. De meningen van de sterkste partij zullen mede het gezicht van Amsterdam bepalen. In Amsterdam is een vooruitstrevend college mogelijk, dat het land toont, hoe er opgebouwd kan worden als er een socialistische democratische meerderheid is. Daarom moeten wij met nog groter ijver werken voor de gemeenteraadsverkiezingen, de uitslag van deze Kamer- en Staten-verkiezingen bestuderen en een grootscheepse aanval in gaan zetten op de zwakke punten, die er nog in onze afdelingen bestaan. Dit zal een van de belangrijkste taken van het afd. Bestuur worden, n.l. zo te werken, dat we op de sterke punten nog verder doorbreken, maar alles erop zetten, om onze zwakten te overwinnen.

De betekenis van onze fractie.

Het is duidelijk dat onder deze omstandigheden op onze raadsfractie een grote verantwoordelijkheid geladen wordt. Vroeger waren wij een fractie, die in de oppositie stond tegen de verwerpelijke politiek van het college van B. en W., thans zullen wij in belangrijke mate geroepen zijn, de verantwoordelijkheid van het gemeentebeleid te dragen. Wij hebben daarvoor geen angst en wij zijn ervan overtuigd dat we het goed zullen doen en dat we, verbonden met onze kiezers, er in zullen slagen het grote belang van ons volk te bewijzen, indien communisten op verantwoordelijke posten in staat en gemeente zitten. Wij moeten echter bij de samenstelling van onze kandidatenlijst hiermede rekening houden. Het gaat erom, de beste krachten op de juiste plaatsen te brengen, het gaat om een fractie, die zowel politiek als technisch, volkomen beantwoordt aan de hoge verwachtingen, die ons kiezerscorps aan de communisten stellen en daarom is het onze taak om met zorg de samenstelling van onze kandidatenlijst te bespreken. Kameraden, wij hebben hiervoor het volgende ontwerp ingediend. Wij hebben de mogelijkheid, om deze nog aan te vullen en uit te breiden, laten wij de bespreking daarover voeren in die zin, dat wij ook de beste en meest verantwoordelijke kameraden op de plaatsen brengen, waar zij uit naam van ons volk en partij hun werk in het belang van de wederopbouw en vernieuwing doen.